

การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชน ในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

BUDDHA-DHAMMA APPLICATION FOR ENHANCING POLITICAL AWARENESS AMONG CITIZENS AT NGIU SUB-DISTRICT, PAK THONG CHAI DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

พระวรุตม์ วรจิตโต, สมพร ไพกระโทก

Phra Warut Varacitto, Somporn phaikratoke

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author E-mail: Warut@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสุจริต 3 กับ การรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา และ 3) เพื่อนำเสนอการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา การวิจัยเป็นแบบผสมวิธี ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.892 ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 299 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสุจริต 3 กับ การรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา หลักสุจริต 3 กับ การรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา มีความสัมพันธ์เชิงบวก อยู่ในระดับปานกลาง ($R=0.648^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย 3. การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ตามหลักสุจริต 3 ได้แก่ 1) กายสุจริต ประพฤติชอบด้วยกาย หลีกเลียงการแสดงออกทางการเมืองด้วยพฤติกรรมรุนแรงหรือขัดต่อกฎหมาย 2) วาสุจริต ประพฤติชอบด้วยวาจา การพูดสนับสนุนความจริงและข้อเท็จจริงในการอภิปรายประเด็นทางการเมือง 3) มโนสุจริต ประพฤติชอบด้วยใจ เจตนาสุจริตในการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ: การประยุกต์หลักพุทธธรรม; การรับรู้ทางการเมือง; ประชาชน

Abstract

The objectives of this research article were: 1) to study the level of political awareness among the people of Ngiu Subdistrict, Pak Thong Chai District, Nakhon Ratchasima Province; 2) to examine the relationship between the Three Principles of Integrity (*Sujarita 3*) and the political awareness of the people in the same area; and 3) to propose an application of Buddhist principles to promote political awareness among the people of Ngiu Subdistrict, Pak Thong Chai District, Nakhon Ratchasima Province. This study employed a mixed-methods research design. Quantitative research utilized a questionnaire with a reliability coefficient of 0.892, administered to a sample of 299 individuals; data analysis involved frequency, percentage, mean, and standard deviation, with hypothesis testing conducted using Pearson's correlation coefficient. Qualitative research involved interviewing nine key informants. The research findings revealed that: 1. The overall level of political awareness among the people of Ngiu Subdistrict, Pak Thong Chai District, Nakhon Ratchasima Province, was high. 2. There was a statistically significant positive relationship at the 0.01 level between the Three Principles of Integrity and the political awareness of the people in the area, with a moderate correlation coefficient ($R = 0.648^{**}$); thus, the research hypothesis was accepted. 3. The application of Buddhist principles to promote political awareness among the people of Ngiu Subdistrict, Pak Thong Chai District Nakhon Ratchasima Province adheres to the three principles of righteous conduct: 1) Righteous bodily conduct-acting appropriately and avoiding political expressions involving violence or unlawful behavior; 2) Righteous verbal conduct-speaking appropriately by upholding truth and factual accuracy when discussing political issues; and 3) Righteous mental conduct-acting with a righteous mindset and sincere intent while consistently following political news and information.

Keywords: Application of Buddhist principles; political perception; the public

บทนำ

การรับรู้ของประชาชน ทางการเมืองช่วงการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ปี 2557 ถึงปี 2564 นั้น ประชาชนยอมรับว่ามีผลต่อการดำรงชีวิตการประกอบอาชีพ การมีส่วนร่วมกิจกรรมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยมากและมีบางชุมชนประยุกต์ใช้ข่าวสารทางการเมืองจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เรียกร้องให้ผู้มีอำนาจได้ใช้อำนาจเพื่อแก้ปัญหาพัฒนาชุมชน มีกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ทั้งนี้ระดับการรับรู้อาจรับรู้ภายในระดับเดียวกันแต่พฤติกรรมการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางการเมืองอาจเหมือนหรือแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยสนับสนุนการรับรู้ทางการเมือง (พรทิพย์ อริยเดช, 2554) ในระบอบประชาธิปไตย การรับรู้ทางการเมืองของ

ประชาชนถือเป็นรากฐานสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง และเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อคุณภาพของประชาธิปไตยในระดับประเทศและท้องถิ่น การรับรู้ทางการเมือง หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนเลือกเปิดรับ เลือกเรียนรู้ และเลือกจดจำข้อมูลข่าวสารทางการเมือง รวมถึงการแสดงออกทางความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายหรือการดำเนินงานของภาครัฐอย่างมีวิจารณญาณ หากประชาชนมีการรับรู้ที่ดี ย่อมส่งผลต่อการตัดสินใจใช้สิทธิเลือกตั้ง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สร้างสรรค์ จากข้อมูลหลายแห่งพบว่า ประชาชนในระดับท้องถิ่นยังมีระดับการรับรู้ทางการเมืองที่ค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ชนบทหรือกึ่งชนบท ซึ่งยังมีข้อจำกัดด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงวิพากษ์ และอิทธิพลของระบบอุปถัมภ์ที่อาจบิดเบือนความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการเมืองที่ดีและถูกต้อง (นันทนา นันทวโรภาส, 2563) ซึ่งตำบลจัวอำเภอบักรังชัย จังหวัดนครราชสีมา เป็นพื้นที่หนึ่งที่ยังขาดกลไกในการส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองอย่างเป็นระบบ แม้ว่าจะมีการจัดกิจกรรมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือการประชามติตำบล แต่พบว่าการมีส่วนร่วมและความเข้าใจของประชาชนยังอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน พลังสำคัญในการขับเคลื่อนประชาธิปไตยให้ ก้าวเดินต่อไปได้ คือ พลังของประชาชน ซึ่งเป็นกำลัง สำคัญของการพัฒนาประเทศชาติด้วย จะต้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้การรับรู้ทางการเมืองของประชาชน ที่ มีผลต่อการเลือกตั้ง และความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้ประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมใน กิจกรรมทางการเมืองมากขึ้นพร้อมทั้งพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้สามารถสร้าง เครือข่ายด้านประชาธิปไตย ได้อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ความสำคัญต่อประชาชนกับการมีบทบาทต่อการรับรู้ทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อป้องกันความเหลื่อมล้ำตามหลักการของประชาธิปไตยทางพัฒนาพลเมืองให้สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยว่า “คุณภาพของ ประชาธิปไตยขึ้นต่อคุณภาพของประชาชนภายในประเทศมีคุณภาพดี ประชาธิปไตยก็มีคุณภาพดีด้วย ถ้า ประชาชนมีคุณภาพต่ำ ประชาธิปไตยก็จะเป็นประชาธิปไตยอย่างเลวด้วย เพราะว่าคุณภาพของประชาธิปไตย ขึ้นต่อคุณภาพของประชาชน แล้วคุณภาพของประชาชน ก็ขึ้นต่อการศึกษา”เป็นการยกระดับพลเมืองแห่งการตื่นรู้ไปสู่ประชาธิปไตยแห่งการ มีส่วนในการปกครองโดยปฏิบัติ ตามหลักการร่วมรับผิดชอบที่จะช่วย ป้องกันความเสื่อมนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา (สิทธิพันธ์ พุทธทณ, 2554)

การประยุกต์หลักสุจริต 3 ได้แก่ กายสุจริต วาจาสุจริต และมโนสุจริต ถือเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรมในการรับรู้ทางการเมือง กายสุจริตคือการประพฤติชอบด้วยการกระทำ วาจาสุจริตคือการพูดและสื่อสารอย่างสุจริต และมโนสุจริตคือการคิดอย่างมีเหตุผลและไม่ลำเอียง หากสามารถประยุกต์หลักธรรมนี้เข้าสู่กระบวนการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนได้ จะช่วยให้ประชาชนมีแนวคิดและพฤติกรรมทางการเมืองที่ตรงตามหลักคุณธรรม ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน ปัจจุบันการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์และสื่อมวลชนได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว แต่ประชาชนจำนวนไม่น้อยขาดทักษะในการแยกแยะข้อมูลจริง-เท็จ หรือมีแนวโน้มรับข้อมูลจากแหล่งเดียวที่

ตนเองเชื่อถือ ส่งผลให้เกิดภาวะ อคติทางการเมือง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจเลือกตั้งหรือมีส่วนร่วมอย่างมีคุณภาพ ดังนั้น การปลูกฝังหลักสุจริต 3 ให้แก่ประชาชนจึงเป็นแนวทางสำคัญในการส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองอย่างมีจริยธรรมและใช้วิจารณญาณอย่างรอบด้าน (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตโต), 2560) การส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองที่สอดคล้องกับหลักธรรมทางพุทธศาสนา ยังถือเป็นการพัฒนาทางสังคมและจิตใจไปพร้อมกัน โดยใช้หลักธรรมเป็นกลไกในการสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพที่สามารถวิเคราะห์ แยกแยะ ตัดสินใจ และมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยสติปัญญา ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบ ซึ่งหากสามารถส่งเสริมแนวทางดังกล่าวได้อย่างเป็นรูปธรรมในระดับตำบล จะนำไปสู่การพัฒนาระบบประชาธิปไตยในระดับฐานรากอย่างมั่นคงและยั่งยืน จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง การประยุกต์หลักสุจริต 3 เพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจั่ว อำเภอบักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ช่วยสะท้อนระดับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่เป้าหมายแล้ว ยังสามารถออกแบบ แนวทางการส่งเสริมการรับรู้ที่สอดคล้องกับวิถีวัฒนธรรม ความเชื่อ และหลักธรรมทางศาสนา ซึ่งจะช่วยยกระดับความเข้าใจทางการเมือง และพัฒนาสังคมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจั่ว อำเภอบักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา
- 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสุจริต 3 กับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจั่ว อำเภอบักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา
- 3) เพื่อนำเสนอการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจั่ว อำเภอบักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ จากแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งในตำบลจั่ว อำเภอบักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1,190 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลจั่ว, 2568)

2.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้สูตร (Yamane, T., 1973) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 377 คน

2.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน โดยแบ่งเป็นกลุ่ม จำนวน 4 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 2 รูป กลุ่มที่ 2 นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 3 ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการ จำนวน 2 คน กลุ่มที่ 4 ประชาชน จำนวน 2 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ (เรียงลำดับจากน้อยที่สุดจนถึงมากที่สุด) จากนั้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 รูปหรือคน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) พิจารณาจากค่า IOC มากกว่า 0.60 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียง จำนวน 30 ชุด เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.892 แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงสามารถนำไปแจกกับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ซึ่งใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยเกณฑ์ในการคัดเลือกคือเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการที่เกี่ยวข้องหรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ตรง จำนวน 9 รูปหรือคน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ดำเนินการโดยผู้วิจัยลงพื้นที่ภาคสนาม จำนวน 299 คน ภายหลังจากได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการจากหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา แบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมีความสมบูรณ์ครบถ้วน 100% และผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้นำเข้าสู่กระบวนการประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

4.2 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างตามวัตถุประสงค์ การเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยยื่นหนังสือขอความอนุเคราะห์ ประสานวันเวลา สถานที่ และเตรียมอุปกรณ์บันทึกข้อมูลและขั้นการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคย ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขออนุญาตบันทึกเสียง พร้อมทั้งรับรองการเก็บข้อมูลเป็นความลับตามความสมัครใจของผู้ให้สัมภาษณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิจัยเชิงปริมาณ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อบรรยายคุณลักษณะของข้อมูล สำหรับการทดสอบสมมติฐานจะใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยทั่วไปนิยมใช้สัญลักษณ์ (r) แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มการบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์จะใช้ตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

5.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา (Descriptive Statics)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ระดับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม ดังตารางที่ 1

(n=299)

การรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) ด้านการเลือกเปิดรับสาร	3.95	0.42	มาก
2) ด้านการเลือกรับรู้	4.00	0.44	มาก
3) ด้านการเลือกจดจำ	3.98	0.48	มาก
โดยภาพรวม	3.98	0.45	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการเลือกรับรู้ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.44) รองลงมา คือ ด้านการเลือกจดจำ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.48) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการเลือกเปิดรับสาร ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.42)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสุจริต 3 กับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสุจริต 3 กับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson' s Product Moment Correlation Coefficient)				
ตัวแปร	ด้านการเลือกเปิดรับสาร	ด้านการเลือกรับรู้	ด้านการเลือกจดจำ	รวม
กายสุจริต ประพฤติชอบด้วยกาย	0.469**	0.443**	0.449**	0.560**
วจีสุจริต ประพฤติชอบด้วยวาจา	0.480**	0.459**	0.444**	0.571**
มโนสุจริต ประพฤติชอบด้วยใจ	0.504**	0.452**	0.453**	0.574**
รวม	0.538**	0.518**	0.527**	0.648**

จากตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังคหวัตถุ 4 กับอุดมการณ์ทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลนครนครราชสีมา

หลักสุจริต 3 ในภาพรวม กับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวก อยู่ในระดับปานกลาง ($R=0.648^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

หลักสุจริต 3 กายสุจริต ประพฤติชอบด้วยกาย กับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวก อยู่ในระดับปานกลาง ($R=0.560^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

หลักสุจริต 3 วจีสุจริต ประพฤติชอบด้วยวาจา กับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวก อยู่ในระดับปานกลาง ($R=0.571^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

หลักสุจริต 3 มโนสุจริต ประพฤติชอบด้วยใจ กับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวก อยู่ในระดับปานกลาง ($R=0.574^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ตามหลักสุจริต 3 ได้แก่ 1) กายสุจริต ประพฤติชอบด้วยกาย การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เวทีเสวนา ประชาคม หรือการรณรงค์ต่าง ๆ อย่างสุจริต แจกจ่ายเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่ถูกต้องโดยไม่บิดเบือน หลีกเลี่ยงการแสดงออกทางการเมืองด้วยพฤติกรรมรุนแรงหรือขัดต่อกฎหมาย 2) วจีสุจริต ประพฤติชอบด้วยวาจา การพูดสนับสนุนความจริงและข้อเท็จจริงในการอภิปรายประเด็นทางการเมือง อภิปรายความคิดเห็นทางการเมืองด้วยถ้อยคำที่สุภาพและเคารพความเห็นต่าง 3) มโนสุจริต ประพฤติชอบด้วยใจ เจตนาสุจริตในการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอย่างสม่ำเสมอ พิจารณาอย่างรอบด้านก่อนตัดสินใจทางการเมือง

อภิปรายผลการวิจัย

1) ระดับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการเลือกรับรู้ รองลงมา คือ ด้านการเลือกจดจำ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ประชาชนในพื้นที่มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางที่หลากหลายและเข้าถึงได้ง่าย โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ สื่อโทรทัศน์ และการสื่อสารภายในชุมชนผ่านผู้นำท้องถิ่น ทำให้ประชาชนสามารถเลือก

เปิดรับข้อมูลข่าวสารที่สอดคล้องกับความสนใจ ความเชื่อ และประสบการณ์ของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ระดับการเลือกรับรู้ทางการเมืองอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ บริบทของตำบลจึงยังเป็นชุมชนที่มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองในระดับท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งท้องถิ่น การประชุมหมู่บ้าน หรือการประชุมขององค์กรชุมชน ซึ่งล้วนเป็นกลไกสำคัญที่กระตุ้นให้ประชาชนเกิดการรับรู้และติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอย่างใกล้ชิด สำหรับด้านการเลือกจดจำที่อยู่ในลำดับรองลงมา นั้น เป็นผลมาจากการที่ประชาชนมักจะจดจำข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่มีความใกล้เคียง ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวัน หรือเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของชุมชนโดยตรง เช่น นโยบายด้านสวัสดิการ การพัฒนาสาธารณูปโภค และโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับการสื่อสารซ้ำ ๆ ผ่านหลายช่องทาง ทำให้ข้อมูลดังกล่าวถูกตอกย้ำในความทรงจำของประชาชนได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้การเลือกจดจำอยู่ในระดับมากเช่นกัน สะท้อนให้เห็นว่าประชาชนในพื้นที่มีทั้งการเปิดรับและการจดจำข้อมูลทางการเมืองในระดับที่ตนเห็นว่าสำคัญและเกี่ยวข้องกับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณนันทน์ สายจันดี และคณะ (2565) ได้วิจัยเรื่อง “การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลางานทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลางานทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การรับรู้ทางการเมือง รองลงมาคือ การกล่อมเกลางานทางการเมือง และน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทน์ นามมา (2554) ได้วิจัยเรื่อง “การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ตามหลักโยนิโสมนสิการ” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี วงษ์บุญงาม และดารณี ธัญญสิริ (2554) ได้วิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ความรู้ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร นักศึกษามีความรู้ทางการเมืองในระดับมาก โดยมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของประชาชนมากที่สุด และนักศึกษามีส่วนร่วมนร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระดับท้องถิ่นมากที่สุด

2) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสุจริต 3 กับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจัว อำเภอบักรังชัย จังหวัดนครราชสีมา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสุจริต 3 กับการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจัว อำเภอบักรังชัย จังหวัดนครราชสีมา มีความสัมพันธ์เชิงบวก อยู่ในระดับปานกลาง ($R=0.648^{**}$) ที่เป็นเช่นนี้เพราะ หลักสุจริต 3 ประกอบด้วย กายสุจริต วาสุจริต และมนสุจริต เป็นหลักธรรมที่มุ่งเน้นการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องทั้งทางกาย วาจา และใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมประชาธิปไตย เมื่อประชาชนยึดถือหลักสุจริตเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ย่อมส่งผลให้เกิดความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และมีจิตสำนึกในการแยกแยะข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอย่างมีเหตุผล ไม่ตกเป็นเหยื่อของข่าวสารเท็จหรือการบิดเบือนข้อมูลได้ง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเร็จ ราชฉวาง (2566) ได้วิจัยเรื่อง

“การรับรู้ทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านกายสุจริต และปัจจัยด้านวจีสุจริต สามารถร่วมกันอธิบายความแปรผันของการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ได้ถึงร้อยละ 90.40 และเมื่อพิจารณาอิทธิพลเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยกายสุจริต มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ 0.395 และปัจจัยด้านวจีสุจริต มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.67 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตภา ยศวิสัย (2566) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปี 2562 ของประชาชน เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยจูงใจทางการเมืองส่งผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนเขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร และหลักสุจริต 3 ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี 2562 ของประชาชนเขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิภูษณ มากไชย (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การนำหลักสุจริต 3 ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต” ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการนำหลักสุจริต 3 ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัด ภูเก็ต จำแนกตาม ระยะเวลาการรับราชการ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3) การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

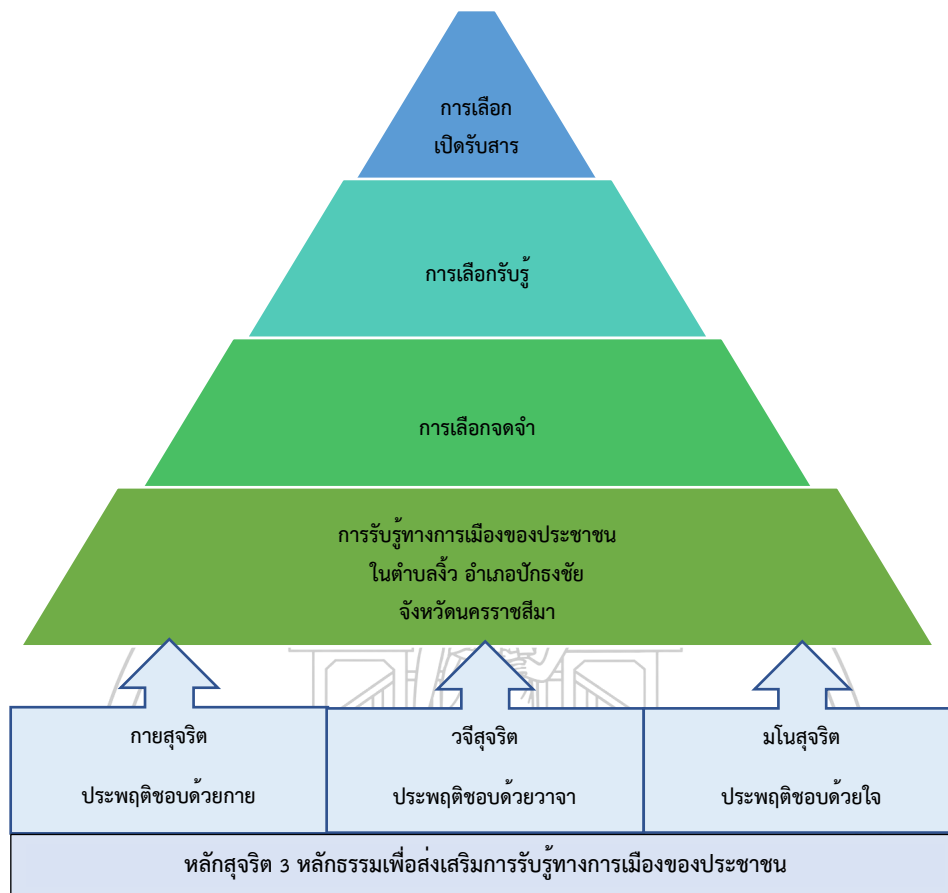
การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา หลักสุจริต 3 เป็นหลักธรรมหลักธรรมพื้นฐานของชีวิตที่ดีและสังคมสงบสุข สุจริตทั้งสาม คือ ความประพฤติดีประพฤติชอบ 3 ประการ ได้แก่ กายสุจริต ประพฤติชอบด้วยกาย ทำสิ่งที่ดีงามถูกต้องประพฤติชอบด้วยกาย วจีสุจริต ประพฤติชอบด้วยวาจา พูดสิ่งที่ดีงามถูกต้องประพฤติชอบด้วยวาจา มโนสุจริต ประพฤติชอบด้วยใจ คิดสิ่งที่ดีงามถูกต้องประพฤติชอบด้วยใจ สามารถส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะ หลักสุจริต 3 เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกของความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย เมื่อประชาชนประพฤติชอบด้วยกาย ย่อมแสดงออกทางพฤติกรรมทางการเมืองอย่างสุจริต เช่น การใช้สิทธิเลือกตั้งโดยสุจริต การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองอย่างสงบและเคารพกติกาสังคม ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้และการรับรู้ทางการเมืองจากการปฏิบัติจริงอย่างถูกต้อง เมื่อประชาชนยึดมั่นในหลักสุจริต 3 อย่างสอดประสานทั้งทางกาย วาจา และใจ ย่อมก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทางการเมืองอย่างมีคุณธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีจิตสำนึกสาธารณะ ส่งผลให้การรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจิ้วได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมานะ อภิวิฑฒโน (ยีนยง) (2566) ได้วิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในตำบล บางสี

ทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี สรุปได้ดังนี้ 1) ด้านกายสุจริต พบว่า นักการเมืองท้องถิ่น จะต้องทำสิ่งที่
ดีงามถูกต้อง ควรให้ความช่วยเหลือประชาชนด้วยการให้สิ่งที่ประชาชนขาดแคลนเพื่อเยียวยาความเดือนร้อน
ให้ความรู้ ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และมีความเสียสละทุ่มเททำงานเพื่อประชาชนในท้องถิ่น 2) ด้านวจี
สุจริต พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องทำสิ่งที่ดีงามถูกต้อง ควรรักษาคำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้กับประชาชน
และสามารถทำในสิ่งที่พูดไว้กับประชาชนได้ จึงจะได้รับความเคารพนับถือ ความเลื่อมใสศรัทธาจากประชาชน
3) ด้านมโนสุจริต พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นควรมีความเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม มีความ
ปรารถนาดีมุ่งมั่นตั้งใจทุ่มเทในการทำงาน ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อย่างเต็ม
ความสามารถ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นและสังคมต่อไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติธยา
อชชาศัย (2567) ได้วิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่น ของ
ประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง” ผลการวิจัยพบว่า หลักกายสุจริต ประชาชนควรเตรียมตัว
และศึกษาข้อมูลก่อนใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อรักษากฎระเบียบและไม่ทำผิดกติกา ควรให้เกียรติสถานที่และศึกษา
ผลงานของผู้สมัครที่ผ่านมามีผลถึงการตรวจสอบความประพฤติของตัวแทนที่เลือก หลักวจีสุจริต ประชาชน
ควรตระหนักถึงสิทธิและเสรีภาพของตนเอง ขณะเดียวกันต้องเคารพสิทธิของผู้อื่นและปฏิบัติตามกฎหมาย
และระบอบประชาธิปไตย หลักมโนสุจริต ก่อนเลือกตั้ง ประชาชนควรคิดแยกแยะคุณสมบัติของผู้สมัคร โดย
เลือกผู้ที่มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การวางแผนก่อนการลงคะแนนจะช่วยให้เลือกตัว
แทนที่เหมาะสมมากขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนุช ศิริมาลัยรักษ์ (2560) ได้วิจัยเรื่อง “ศึกษา
ความสำคัญของสุจริต 3 ต่อการปฏิบัติ วิปัสสนาภาวนา” ผลการวิจัยพบว่า สุจริต หมายถึง การประพฤติ
ถูกต้องดีงาม และเป็นไปในฝ่ายกุศล จิต สุจริตแบ่งออกเป็น 3 ประการ คือ 1 กายสุจริต 2 วจีสุจริต 3 มโน
สุจริต กายสุจริตแบ่งออกเป็น 3 ข้อ ได้แก่ 1) การเว้น จากการฆ่าสัตว์ 2) การเว้นจากการลักขโมย 3) การเว้น
จากการประพฤติดูผิด ประเวณี วจีสุจริต แบ่ง ออกเป็น 4 ข้อ ได้แก่ 1) การไม่พูดเท็จ 2) การไม่พูดคำหยาบคาย
3) การไม่ พูดส่อเสียด 4) การไม่พูดเพ้อเจ้อไม่มีสาระ มโนสุจริตแบ่งออกเป็น 3 ข้อ ได้แก่ 1) การสำรวมใจไม่
เพ่งเล็งเพราะความโลภ 2) ไม่คิดพยาบาทปองร้ายมนุษย์และสัตว์ 3) มีสัมมาทิฐิ สุจริตธรรมทั้ง 3 ประการ
จัดเป็น กุศลกรรมบถ ถือเป็นข้อปฏิบัติเบื้องต้นในระดับศีลธรรม มีอานิสงส์ในการป้องกัน วิกฤตการณ์ที่มี
ผลร้ายและ เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ถือเป็นธรรมสำคัญสำหรับคนทั่วไป หากประพฤติผิด
สุจริต ธรรมย่อมประสพความเสื่อม

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยเรื่อง “การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจั่ว อำเภอบักรังชัย จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ดังนี้ สรุปได้ว่า หลักสุจริต 3 ได้แก่ ทาน ปิยวาจา และอัตถจริยา สามารถประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนในตำบลจั่วได้อย่างเป็นรูปธรรม ทาน ส่งเสริมการให้และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่ถูกต้อง โปร่งใส และเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ปิยวาจา ส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองด้วยถ้อยคำสุภาพ สร้างสรรค์ และเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง ลดความขัดแย้งในชุมชน อัตถจริยา ส่งเสริมการปฏิบัติตนอย่างซื่อสัตย์ รับผิดชอบ และเป็นแบบอย่างที่ดี ก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือของผู้ให้ข้อมูลทางการเมือง เมื่อบูรณาการหลักสุจริต 3 กับกระบวนการ เปิดรับสาร-เลือกรับรู้-เลือกจดจำ จึงช่วยให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยอย่างสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ภาครัฐควรกำหนดนโยบายส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อทางการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะการเปิดรับข้อมูลจากหลายแหล่งอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้ประชาชนสามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริง ลดการหลงเชื่อข่าวปลอม และสร้างการรับรู้ทางการเมืองที่ถูกต้อง

2) ภาครัฐควรกำหนดนโยบายสนับสนุนการให้ข้อมูลนโยบายทางการเมืองอย่างโปร่งใสและเข้าถึงง่าย ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เพื่อให้ประชาชนสามารถค้นคว้าและสอบถามข้อมูลนโยบายของนักการเมืองหรือพรรคการเมืองได้อย่างสะดวก

3) ภาครัฐควรผลักดันนโยบายการศึกษาเพื่อสร้างทักษะการวิเคราะห์นโยบายและการเลือกตั้งอย่างมีคุณธรรมโดยบูรณาการหลักสูตรจิต 3 เข้าไปในหลักสูตรหรือกิจกรรมพัฒนาพลเมือง เพื่อให้ประชาชนสามารถจำแนกและอธิบายนโยบายได้อย่างมีเหตุผลและเป็นธรรม

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดเวทีเสวนาหรือกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เปรียบเทียบข้อมูลจากหลายแหล่ง และฝึกการรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างทักษะการสืบค้นข้อมูล การตั้งคำถาม และการตรวจสอบข้อเท็จจริง

3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดกระบวนการถอดบทเรียนเหตุการณ์ทางการเมืองในพื้นที่หลังการเลือกตั้งหรือเหตุการณ์สำคัญเพื่อให้ประชาชนได้ย้อนทบทวนข้อมูลข่าวสารที่เคยเปิดรับ และนำมาอ้างอิงประกอบการตัดสินใจทางการเมืองในอนาคตอย่างมีคุณธรรมและความรอบคอบ

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลจั่ว อำเภอบักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

2) ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมทางการเมืองการปกครองของไทยในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลจั่ว อำเภอบักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

3) ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางการเมืองของประชาชน ในเขตพื้นที่อำเภอ หรือจังหวัดอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- จำนงค์ นามมา. (2565). การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ตามหลักโยนีโสมนสิการ. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(2), 1191–1204.
- จิตภา ยศวิสัย. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปี 2562 ของประชาชน เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร. *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- นันทนา นันทวโรภาส. (2563). พฤติกรรมและวัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทย. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- พรทิพย์ อริยเดช. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในตำบลพังเทียม อำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา. *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์*, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรชรนันท์ สายจันดี และคณะ. (2565). การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลารวมทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในประเทศไทย. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์*, 6(2), 26–40.
- พรรณี ปิติสุทธิธรรม. (2562). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนระดับท้องถิ่น. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 14(1), 45–62.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต). (2560). *พุทธธรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 22). มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พระมานะ อภิวิฑูโน (ยืนยง). (2566). การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์*, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิภูษณ มากไชย. (2563). การนำหลักสุจริต 3 ไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต. *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง*, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- รุ่งนภา จงสุขชัย. (2561). คุณธรรมกับการเมืองไทยในยุคสื่อดิจิทัล. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 16(2), 120–135.
- สำเร็จ ราชฉวาง. (2566). การรับรู้ทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร. *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์*, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สิทธิพันธ์ พุทธหน. (2554). *ทฤษฎีพัฒนาการเมือง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เสาวนุช ศิริมาลัยรักษ์. (2560). ศึกษาความสำคัญของสุจริต 3 ต่อการปฏิบัติวิปัสสนาภาวนา. *สารนิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิปัสสนาภาวนา*, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- องค์การบริหารส่วนตำบลจี้ว. (2568). ประชากรที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในองค์การบริหารส่วนตำบลจี้ว อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ปี 2568. <https://election.pptvhd36.com/region/2/23>

อติติยา อัชชาศัย. (2567). การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน
ในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง. วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์, 7(6), 248–260.
อัญชลี วงษ์บุญงาม และดารณี ธัญญสิริ. (2554). การเปิดรับข่าวสารทางการเมือง ความรู้ และการมีส่วนร่วม
ทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานวิจัย,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.